TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 1/2005 — 1 straipsnio 5 dalis — Vežamų gyvūnų apsauga — Gyvūnų apsaugos asociacijos atliekamas benamių šunų vežimas iš vienos valstybės narės į kitą — Sąvoka „ekonominė veikla“ — Direktyva 90/425/EEB — 12 straipsnis — Sąvoka „prekiautojas, prekiaujantis Bendrijoje““

Byloje C-301/14

dėl *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Vokietija) 2014 m. balandžio 9 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. birželio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

prieš

Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein,

dalyvaujant

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis trečiosios kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (pranešėja) ir K. Jürimäe,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. birželio 3 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Pfotenhilfe-Ungarn e.V.*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* K. Leondarakis,

— *Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* W. Ewer,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Urbani Neri,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Eberhard,

— Europos Komisijos, atstovaujamos B. Eggers ir H. Kranenborg,

susipažinęs su 2015 m. rugsėjo 10 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiančio direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005, p. 1) 1 straipsnio 5 dalies ir 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (OL L 224, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 10 t., p. 138), iš dalies pakeistos 1992 m. birželio 30 d. Tarybos direktyva 92/60/EEB (OL L 268, p. 75; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 177, toliau – Direktyva 90/425), 12 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant gyvūnų apsaugos asociacijos *Pfotenhilfe-Ungarn e.V.* (toliau – *Pfotenhilfe-Ungarn*) ir *Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein* (Šlėzvigo-Holšteino federalinės žemės energetikos, žemės ūkio, aplinkos ir kaimo vietovių ministerija, toliau – ministerija) ginčą dėl pastarosios sprendimo taikyti *Pfotenhilfe-Ungarn* gyvūnų sveikatos apsaugos reikalavimus nustatančiuose nacionalinės teisės aktuose numatytą pareigą pranešti ir įsiregistruoti po to, kai ši asociacija šunis perveža iš vienos valstybės į kitą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 1/2005

3 Reglamento Nr. 1/2005 2, 12 ir 21 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(2) Vadovaudamasi [1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos] direktyva 91/628/EEB [dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir iš dalies keičiančia direktyvas 90/425 ir 91/496/EEB (OL L 340, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 12 t., p. 133), iš dalies pakeista 2003 m. balandžio 14 d. Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t, p. 301;toliau – Direktyva 91/628)], Taryba priėmė gyvūnų vežimo taisykles, kad būtų pašalintos techninės prekybos gyvais gyvūnais kliūtys ir rinkos subjektai galėtų nekliudomai veikti, užtikrindami patenkinamą tam tikrų gyvūnų apsaugą.

<...>

(12) Komercinis vežimas neapsiriboja vien vežimo operacijomis, kurių metu betarpiškai vyksta pinigų, prekių ar paslaugų mainai. Komercinis vežimas – tai pirmiausia tokia veikla, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su finansine nauda arba jos siekia.

<...>

(21) Registruoti arklinių šeimos gyvūnai, kaip apibrėžta [1990 m. birželio 26 d. Tarybos] direktyvos 90/426/EEB [dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą (OL L 224, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 10 t., p. 152), iš dalies pakeistos Direktyva 2004/68/EB (OL L 139, p. 320; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 120)], 2 straipsnio c punkte, dažnai yra vežami nekomerciniais tikslais ir toks vežimas turi atitikti šio reglamento bendrus tikslus. Atsižvelgiant į tokio judėjimo pobūdį, yra priimtina nukrypti nuo tam tikrų nuostatų, kai registruoti arklinių šeimos gyvūnai yra vežami į konkursus, lenktynes, kultūrinius įvykius ar veisimui. <...>“

4 Šio reglamento 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse numatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas gyvų stuburinių gyvūnų vežimui Bendrijoje, taip pat ir į Bendrijos muitų teritoriją įvežamų arba iš jos išvežamų siuntų konkretiems tikrinimams, kuriuos atlieka pareigūnai.

<...>

5. Šis reglamentas netaikomas gyvūnų vežimui, jei jis nesusijęs su ekonomine veikla <...>“

5 Šio reglamento 33 straipsnyje nustatyta:

„Direktyva [91/628] <...> [panaikinama nuo] 2007 m. sausio 5 d. Nuorodos į panaikint[ą] <...> direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.“

Direktyva 90/425

6 Direktyvos 90/425 antra–penkta konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„kadangi darnus bendro gyvūnų ir gyvūninės kilmės produktų rinkos organizavimas bus sėkmingas tik panaikinus zootechninio ir veterinarinio pobūdžio kliūtis, trukdančias plėtoti Bendrijos vidaus prekybą tokiais gyvūnais ir produktais; kadangi dėl to laisvas gyvūnų ir žemės ūkio produktų judėjimas, kuris yra pagrindinis bendro rinkų organizavimo bruožas, turėtų padėti racionaliai plėsti žemės ūkio gamybą ir optimaliai išnaudoti tokios gamybos veiksnius;

kadangi veterinariniai patikrinimai šiuo metu atliekami pasienyje ir yra skirti apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą;

kadangi galutinis tikslas yra užtikrinti, kad veterinariniai patikrinimai būtų atliekami tik gyvūnų išsiuntimo vietoje; kadangi jis gali būti pasiektas suderinus pagrindinius reikalavimus, susijusius su gyvūnų sveikatos apsauga;

kadangi siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą daugiausia dėmesio reikėtų skirti patikrinimams, kurie atliekami išsiuntimo vietoje, ir tų patikrinimų, kurie galėtų būti atliekami paskirties vietoje, organizavimui; kadangi dėl tokio sprendimo reikėtų panaikinti veterinarines patikras Bendrijos pasienyje ir kadangi, susidarius tokiai padėčiai, reikėtų išlaikyti Bendrijos taisyklėse numatytą sveikatos sertifikatą arba identifikavimo dokumentą;

<...>“

7 Direktyvos 90/425 1 straipsnyje numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad veterinariniai patikrinimai, kurie turi būti atliekami prekybai skirtiems gyvūnams ir produktams, kuriems taikomos A priede išvardytos direktyvos arba kurie nurodyti 21 straipsnio pirmojoje pastraipoje, nepažeidžiant 7 straipsnio reikalavimų būtų [atliekami] nebe pasienyje, o taip, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

<...>

Ši direktyva netaikoma namuose laikomų gyvūnų, kuriuos lydi ir už kuriuos atsako fizinis asmuo, veterinariniam tikrinimui, kai jų vežimas [iš vienos valstybės narės į kitą] nėra komercinio sandorio objektas.“

8 Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 3 punktą:

„Šioje direktyvoje:

<...>

3) prekyba – prekyba tarp valstybių narių, kaip apibrėžta [EEB] Sutarties 9 straipsnio 2 dalyje;

<...>“

9 Šios direktyvos 12 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad visi prekiautojai, Bendrijoje prekiaujantys gyvūnais ir (arba) produktais, kuriems taikomas 1 straipsnis:

a) kompetentingai institucijai pareikalavus, iš anksto oficialiai įsiregistruotų;

b) darytų įrašus apie gautas siuntas, o 5 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje minimi gavėjai – apie tolesnę gyvūnų ir produktų paskirtį.

Tokie įrašai saugomi kompetentingos nacionalinės institucijos nustatytą laiką ir pateikiami jai pareikalavus.

10 Direktyvos 90/425 A priede, be kita ko, išvardijamos direktyvos, kuriose numatyta, kokie gyvūnų veterinariniai patikrinimai turi būti atliekami ir kad jie turi būti atliekami laikantis šios direktyvos nuostatų. Tarp šių nurodytų aktų yra Direktyva 91/628.

Reglamentas (EB) Nr. 998/2003

11 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 92/65/EEB (OL L 146, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 39 t., p. 75) buvo panaikintas 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 576/2013 dėl gyvūnų augintinių vežimo nekomerciniais tikslais (OL L 178, p. 1). Vis dėlto, turint omenyje pagrindinės bylos faktinių aplinkybių atsiradimo datą, joms taikomas Reglamentas Nr. 998/2003. Šio reglamento 1 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„Šis reglamentas nustato gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus ne komerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, ir taisykles, taikomas atliekant tokio judėjimo patikrinimus.

12 Šio reglamento 2 straipsnio pirmoje pastraipoje buvo numatyta:

„Šis reglamentas taikomas naminių gyvūnėlių rūšių, išvardytų I priede, judėjimui tarp valstybių narių arba iš trečiųjų šalių.“

13 Šio reglamento 3 straipsnio a punkte buvo nustatyta:

„Šiame reglamente:

a) „naminiai gyvūnėliai“ – I priede išvardytų rūšių gyvūnai, kuriuos vežasi jų savininkas arba fizinis asmuo, savininko vardu už juos atsakantis vežimo metu, ir kurie nėra skirti parduoti ar perleisti kitam savininkui;

<...>“

14 Viena iš Reglamento Nr. 998/2003 I priedo A dalyje minimų gyvūnų rūšių yra šunys.

Vokietijos teisė

15 Nutarimo dėl gyvūnų sveikatos apsaugos vidaus rinkoje (*Binnenmarkt-Tierseuchenschutzverordnung*, toliau – Nutarimas dėl gyvūnų sveikatos apsaugos) 4 straipsnis, skirtas, be kita ko, Direktyvos 90/425 12 straipsnio a daliai perkelti, yra suformuluotas taip:

„Asmuo, kuris verslo sumetimais nori:

1. Bendrijos viduje gabenti arba importuoti gyvūnus ar 1 priede nurodytas prekes arba

2. Bendrijos viduje gabenti ar importuoti naminius kanopinius gyvūnus, privalo apie tai iš anksto pranešti kompetentingai įstaigai. Tai netaikoma įmonėms, kurioms reikalingas leidimas pagal Nutarimo dėl žuvų sveikatos reikalavimų (*Fischseuchen-Verordnung*) 15 straipsnio 1 ar 3 dalis arba 14 straipsnį, ir įmonėms, kurios dėl pirmame sakinyje nurodytos veiklos įregistruotos arba joms suteiktas leidimas valstybėje narėje. Kompetentinga institucija apie savo veiklą pranešusias įmones įtraukia į registrą ir suteikia registracijos numerį.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

16 Pagal nacionalinę mokesčių teisę *Pfotenhilfe-Ungarn* yra įregistruota ir pripažinta ne pelno asociacija, kurios tikslas yra skatinti gyvūnų apsaugą ir aktyviai ja užsiimti. Savo interneto tinklalapyje ji, be kita ko, siūlo perduoti globoti benamius šunis, kurių dauguma buvo surinkti iš Vengrijos gyvūnų apsaugos asociacijų. Jeigu asmuo nori priglausti šunį, *Pfotenhilfe-Ungarn* sudaro su juo „apsaugos sutartį“, pagal kurią tas asmuo įsipareigoja rūpintis šuns gerove ir sumokėti mokestį, kuris paprastai yra 270 eurų. Sudarius sutartį *Pfotenhilfe-Ungarn* nariai veža šunis į paskirties vietą Vokietijoje, kur jie yra atiduodami asmenims, kurie sutiko juos priimti. Tačiau šiems asmenims nuosavybės teisės į šunis neperleidžiamos ir, pažeidus „apsaugos sutartį“, *Pfotenhilfe-Ungarn* gali pasinaudoti teise susigrąžinti gyvūną. Šitaip 2007–2012 m. *Pfotenhilfe-Ungarn* perdavė daugiau kaip 2 000 šunų.

17 2009 m. gruodžio 29 d. *Pfotenhilfe-Ungarn* iš Vengrijos į Vokietiją vežė 39 šunis. Kadangi kilo abejonių dėl vieno iš vežamų šunų sveikatos būklės ir vakcinacijos, ministerija aplinkraštyje vietos veterinarijos tarnyboms nurodė patikrinti visus vežamus šunis.

18 Ministerija nusprendė, kad *Pfotenhilfe-Ungarn* negali remtis Reglamente Nr. 998/2003 numatytais gyvūnų sveikatos reikalavimais, taikomais nekomerciniam gyvūnų augintinių judėjimui, nes jos atliekamas gyvūnų vežimas ir perdavimas yra ekonominė veikla. Šiuo atveju taikomos Reglamento Nr. 1/2005 nuostatos, todėl *Pfotenhilfe-Ungarn* turi laikytis gyvūnų sveikatos apsaugos reikalavimus nustatančiuose nacionalinės teisės aktuose, konkrečiai Nutarimo dėl gyvūnų sveikatos apsaugos 4 straipsnyje, įtvirtintų pareigų pranešti ir įsiregistruoti.

19 *Verwaltungsgericht* (Administracinis teismas) atmetė dėl šio ministerijos sprendimo *Pfotenhilfe-Ungarn* pateiktą skundą. *Oberverwaltungsgericht* (Aukštesnysis administracinis teismas) atmetė dėl to teismo sprendimo *Pfotenhilfe-Ungarn* pateiktą apeliacinį skundą. Tada ji padavė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas).

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, pirma, ar jo nagrinėjamam ginčui negalima taikyti Reglamento Nr. 1/2005 dėl to, kad pagal jo 1 straipsnio 5 dalį jis „netaikomas gyvūnų vežimui, jei jis nesusijęs su ekonomine veikla“. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konkrečiai klausia, kokia yra šioje nuostatoje nurodytos sąvokos „ekonominė veikla“ apimtis ir ar šiuo atveju svarbu, kad egzistuotų pelnas ar jo būtų siekiama, atsižvelgiant, be kita ko, į šio reglamento 12 ir 21 konstatuojamąsias dalis.

21 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori išsiaiškinti, kokios sąlygos turi būti tenkinamos, kad asmenį būtų galima laikyti „prekiautoju, prekiaujančiu Bendrijoje“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį („Unternehmer“ šios direktyvos versijoje vokiečių kalba). Pasak šio teismo, nekyla jokių abejonių, kad *Pfotenhilfe-Ungarn* prekiauja Bendrijoje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Tik neaišku, ar šią asociaciją galima laikyti „įmone“ („Unternehmen“ versijoje vokiečių kalba), nes pagal Teisingumo Teismo praktiką tokiu atveju turi būti vykdoma ekonominė veikla.

22 Šiomis aplinkybėmis *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar su ekonomine veikla nesusijusiu gyvūnų vežimu, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį, laikytinas vežimas, kurį vykdo ne pelno organizacija pripažinta gyvūnų apsaugos organizacija ir kuris skirtas tam, kad benamiai šunys būtų perduoti tretiesiems asmenims už atlygį („Schutzgebühr“), kuris:

a) yra mažesnis už asociacijos išlaidas, susijusias su gyvūnu, transportu ir perdavimu, arba padengia tas išlaidas, arba

b) viršija šias išlaidas, tačiau pelnas skiriamas nepadengtoms išlaidoms, patirtoms perduodant kitus benamius gyvūnus, ar benamių gyvūnų išlaidoms padengti arba kitiems gyvūnų apsaugos projektams finansuoti?

2. Ar gyvūnų apsaugos asociacija, pripažinta ne pelno organizacija, laikytina prekiautoja, Bendrijoje prekiaujančia gyvūnais, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį, jeigu ji veža benamius šunis į Vokietiją ir perduoda juos tretiesiems asmenims už atlygį („Schutzgebühr“), kuris:

a) yra mažesnis už asociacijos išlaidas, susijusias su gyvūnu, transportu ir perdavimu, arba padengia tas išlaidas, arba

b) viršija šias išlaidas, tačiau pelnas skiriamas nepadengtoms išlaidoms, patirtoms perduodant kitus benamius gyvūnus, ar benamių gyvūnų išlaidoms padengti arba kitiems gyvūnų apsaugos projektams finansuoti?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar sąvoka „ekonominė veikla“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima tokią veiklą, kuri nagrinėjama pagrindinėje byloje, susijusią su ne pelno asociacijos vykdomu benamių šunų vežimu iš vienos valstybės narės į kitą, siekiant juos perduoti asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.

24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamente Nr. 1/2005 nepatikslinama sąvokos „ekonominė veikla“ apimtis. Jei Sąjungos teisėje tokia sąvoka nėra apibrėžta, ją reikia aiškinti atsižvelgiant, be kita ko, į jos kontekstą ir Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Szatmári Malom*, C-135/13, EU:C:2014:327, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

25 Pirma, kalbant apie kontekstą, kuriame ši sąvoka vartojama, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį jis „netaikomas gyvūnų vežimui, jei jis nesusijęs su ekonomine veikla“. Šioje nuostatoje nedaroma skirtumo tarp ekonominės veiklos, kuria siekiama finansinės naudos, ir ekonominės veiklos, kuria pelno nesiekiama.

26 Vis dėlto Reglamento Nr. 1/2005 12 konstatuojamoje dalyje teigiama, kad komercinis vežimas neapsiriboja vien vežimo operacijomis, kurių metu tiesiogiai vyksta pinigų, prekių ar paslaugų mainai, ir kad jis apima ir tokią veiklą, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su pelnu arba ja jo siekiama. Priešingai, nei savo rašytinėse pastabose teigia *Pfotenhilfe-Ungarn*, remiantis šia konstatuojamąją dalimi negalima daryti išvados, kad ekonominė veikla būtinai turi būti susijusi su pelnu ar jo siekimu.

27 Iš tikrųjų, iš šio reglamento 21 konstatuojamosios dalies matyti, kad net ir vežimas nekomerciniais tikslais tam tikrais atvejais gali būti laikomas ekonomine veikla, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį. Kaip pažymėta šioje konstatuojamojoje dalyje, registruoti arklinių šeimos gyvūnai dažnai yra vežami ne dėl komercinių priežasčių, o į lenktynes ar kultūrinius renginius. Nors toks vežimas nėra komercinis, iš pricipo jį vykdant reikia laikytis šio reglamento nuostatų.

28 Taip pat reikia atsižvelgti į platesnį Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalies kontekstą.

29 Šio reglamento teisinis pagrindas yra EB 37 straipsnis (dabar – SESV 43 straipsnis) ir jis yra iš vidaus rinkos politikos srities. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika prekių importas arba paslaugų teikimas už atlygį turi būti laikomi ekonomine veikla, kaip tai suprantama pagal Sutartį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schindler*, C-275/92, EU:C:1994:119, 19 punktą; Sprendimo *Meca-Medina ir Majcen / Komisija*, C-519/04 P, EU:C:2006:492, 22 ir 23 punktus ir Sprendimo *Olympique Lyonnais*, C-325/08, EU:C:2010:143, 27 ir 28 punktus). Lemiamas veiksnys, leidžiantis veiklą laikyti ekonominio pobūdžio veikla, yra tas, kad ji neturi būti vykdoma be atlygio (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jundt*, C-281/06, EU:C:2007:816, 32 punktą).

30 Taigi, kad veiklą būtų galima pripažinti ekonomine veikla, nebūtina, kad ji būtų vykdoma siekiant pelno (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Smits ir Peerbooms*, C-157/99, EU:C:2001:404, 50 ir 52 punktus ir Sprendimo *Jundt*, C-281/06, EU:C:2007:816, 33 punktą).

31 Remiantis tuo, darytina išvada, kad tokia ne pelno asociacijos vykdoma veikla, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai nuolat vežama daug šunų siekiant juos perduoti asmenims, kuriems jie perduodami pagal sutartį, kurioje numatyta, kad jie turi sumokėti asociacijai tam tikrą pinigų sumą, yra ekonominė veikla, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį, net jei tokia asociacija nesiekia ir negauna pelno.

32 Šios išvados nepaneigia tai, kad asmenims, kuriems perduodami šunys, neperleidžiama jų nuosavybės teisė. Bet kuriuo atveju tokia *Pfotenhilfe-Ungarn* vykdoma veikla gali būti laikoma paslaugų teikimu tokiems asmenims, taigi ir „ekonomine veikla“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį.

33 Antra, tokį aiškinimą patvirtina ir Reglamento Nr. 1/2005 2 konstatuojamojoje dalyje nurodyti jo tikslai: pagrindinis tikslas užtikrinti vežamų gyvūnų apsaugą ir tikslas pašalinti technines prekybos gyvais gyvūnais kliūtis ir užtikrinti, kad rinkos subjektai galėtų nekliudomai veikti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Danske Svineproducenter*, C-316/10, EU:C:2011:863, 44 punktą).

34 Atsižvelgiant į šiuos tikslus, ekonominės veiklos sąvokos negalima aiškinti siaurai. Kaip savo išvados 53 punkte pažymėjo generalinė advokatė, apribojus Reglamento Nr. 1/2005 taikymo sritį ekonomine veikla, kuria siekiama pelno, kiltų akivaizdi grėsmė šio sprendimo pirmesniame punkte primintam šio reglamento pagrindiniam tikslui apsaugoti vežamus gyvūnus.

35 Darytina išvada, kad sąvoka „ekonominė veikla“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2005 1 straipsnio 5 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima tokią veiklą, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, susijusią su ne pelno asociacijos vykdomu benamių šunų vežimu iš vienos valstybės narės į kitą, kad perduotų juos asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.

Dėl antrojo klausimo

36 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar sąvoka „prekiautojas, prekiaujantis Bendrijoje“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima ir ne pelno asociaciją, kuri benamius šunis veža iš vienos valstybės narės į kitą, kad perduotų juos asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.

37 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Direktyva 90/425 taikoma tokiai bylai kaip pagrindinė byla.

38 Pagal šios direktyvos 1 straipsnio ketvirtą pastraipą ji netaikoma gyvūnų augintinių, kuriuos lydi ir už kuriuos atsako fizinis asmuo, veterinariniam tikrinimui, kai jų vežimas iš vienos valstybės narės į kitą nėra komercinio sandorio objektas. Gyvūnų vežimą reglamentuoja Reglamentas Nr. 998/2003, jei juos vežasi savininkas arba fizinis asmuo, savininko vardu už juos atsakantis vežimo metu, ir jei jie nėra skirti parduoti ar perleisti kitam savininkui.

39 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Direktyvos 90/425 1 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytoje išimtyje nustatyta, kad gyvūnus augintinius turi lydėti fizinis asmuo, kuris už juos atsako vežimo metu. Todėl į vežimą, už kurį atsako juridinis asmuo, nėra atsižvelgiama taikant šią išimtį. Šį klausimą turi atitinkamai įvertinti nacionalinis teismas.

40 Bet kuriuo atveju ši išimtis yra susijusi tik su nekomercinio pobūdžio gyvūnų augintinių vežimu iš vienos valstybės narės į kitą. Nors ne pelno organizacija pripažinta asociacija, tokia kaip *Pfotenhilfe-Ungarn*, nesiekia pelno ar komercinio tikslo, kaip pažymėjo generalinė advokatė savo išvados 57 punkte, šunų perdavimo asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti už tai sumokėdami tam tikrą sumą, veikla ir šunų pardavimo gyvūnų augintinių parduotuvėse veikla yra iš dalies panašios. Todėl pirmoji veiklos rūšis negali būti laikoma nekomercinio pobūdžio veikla, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 90/425 1 straipsnio ketvirtą pastraipą.

41 Todėl pagrindinėje byloje nagrinėjamas ginčas patenka į Direktyvos 90/425 taikymo sritį.

42 Antra, reikia išnagrinėti, ar ne pelno organizacija pripažinta asociacija, kaip antai *Pfotenhilfe-Ungarn*, gali būti laikoma „prekiautoja, Bendrijoje prekiaujančia“ gyvūnais, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį.

43 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad nacionalinis teismas daro nuorodą į sąvokos „prekiautojas“ versiją vokiečių kalba („Unternehmer“) ir klausia, ar ši sąvoka sutampa su sąvoka „įmonė“ („Unternehmen“), nes, šio teismo nuomone, tik asmenys, vykdantys ekonominę veiklą, gali būti laikomi „prekiautojais“.

44 Iš tiesų, Direktyvos 90/425 versijose kai kuriomis kalbomis vartojamas žodis, kuris reiškia, kad vykdoma ekonominė veikla ar, kaip savo išvados 62 punkte pažymėjo generalinė advokatė, siekiama pelno – taip yra versijose vokiečių, anglų, nyderlandų ir švedų kalbomis, kuriose vartojami atitinkami žodžiai „Unternehmer“, „dealers“, „handlare“ ir „handelaars“. Vis dėlto direktyvos versijose kitomis kalbomis, pavyzdžiui, ispanų („agentes“), danų („erhvervsdrivende“), prancūzų („opérateurs“), italų („operatori“), portugalų („operadores“) ir rumunų („operatorii“), vartojamos neutralesnės ir bendresnės sąvokos.

45 Atsižvelgiant į tai, matyti, kad prekybininko sąvoka nėra atskira sąlyga, nes lemiamas Direktyvos 90/425 12 straipsnio taikymo kriterijus yra susijęs su prekybininko vykdoma veikla, t. y. „prekyba Bendrijoje“.

46 Dėl pastarosios sąvokos reikia pažymėti, kad iš Direktyvos 90/425 2 straipsnio 3 punkto matyti, kad turima omenyje valstybių narių tarpusavio prekyba, kaip tai suprantama pagal SESV 28 straipsnio 1 dalį. Pagal pastarąją nuostatą, esančią II antraštinėje dalyje, skirtoje laisvam prekių judėjimui, muitų sąjunga apima visą prekybą prekėmis.

47 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką „prekės“ pagal šią nuostatą suprantamos kaip gaminiai, kuriuos galima įvertinti pinigais ir kurie patys gali būti komercinių sandorių objektas (Sprendimas *Komisija / Italija*, 7/68, EU:C:1968:51, p. 626). Ši apibrėžtis apima gyvūnus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-100/08, EU:C:2009:537, 83 punktą). Kaip savo išvados 63 punkte pažymėjo generalinė advokatė, ESV sutarties nuostatos dėl laisvo prekių judėjimo taikomos neatsižvelgiant į tai, ar prekės vežamos ir kertamos valstybių sienos pardavimo ar perpardavimo tikslais, ar asmeniniam naudojimui ar vartojimui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schumacher*, 215/87, EU:C:1989:111, 22 punktą).

48 Todėl tai, ar veikla, kuria užsiima prekiautojas, siekiama pelno, nėra lemiamas kriterijus, kad ją būtų galima pripažinti „prekyba Bendrijoje“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį.

49 Galiausiai pagal šios direktyvos 2–4 konstatuojamąsias dalis ja siekiama vidaus rinkos kūrimo užbaigimo tikslais panaikinti Bendrijos vidaus prekybos gyvūnais plėtojimo kliūtis, veterinarinius patikrinimus atliekant tik gyvūnų išsiuntimo vietoje, o norint pasiekti šį tikslą reikia suderinti pagrindinius reikalavimus, susijusius su visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsauga.

50 Taigi, Direktyvos 90/425 12 straipsnį, kuriame nustatyta, kad visi prekiautojai, Bendrijoje prekiaujantys gyvūnais, kuriems taikoma ši direktyva, kompetentingai institucijai pareikalavus, privalo iš anksto oficialiai įsiregistruoti ir daryti įrašus apie gautas siuntas, reikia aiškinti atsižvelgiant į šį tikslą. Oficialus prekiautojų registras ir siuntų registras leidžia tiek kilmės valstybės narės, tiek paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti reikalingus įprastus patikrinimus ir patikrinimus vietoje siekiant šios direktyvos tikslų.

51 Tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai daug benamių šunų, kurių sveikatos būklė, kaip per Teisingumo Teismo posėdį pažymėjo *Pfotenhilfe-Ungarn* ir Europos Komisija, paprastai yra blogesnė nei kitų šunų, organizuotai vežama iš vienos valstybės narės į kitą, Direktyva 90/425

siekiamas tikslas pašalinti kliūtis, trukdančias plėtoti Bendrijos vidaus prekybą gyvūnais, ir suderinti teisės normas, susijusias su visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsauga, negalėtų būti pasiektas, jei šios direktyvos 12 straipsnis nebūtų taikomas tokiai situacijai.

52 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad sąvoka „prekiautojas, prekiaujantis Bendrijoje“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 90/425 12 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima ir ne pelno asociaciją, kuri benamius šunis veža iš vienos valstybės narės į kitą, kad perduotų juos asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Sąvoka „ekonominė veikla“, kaip ji suprantama pagal 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiančio direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 1 straipsnio 5 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima tokią veiklą, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, susijusią su ne pelno asociacijos vykdomu benamių šunų vežimu iš vienos valstybės narės į kitą, kad perduotų juos asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.**

2. **Sąvoka „prekiautojas, prekiaujantis Bendrijoje“, kaip ji suprantama pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą, iš dalies pakeistos 1992 m. birželio 30 d. Tarybos direktyva 92/60/EEB, 12 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima ir ne pelno asociaciją, kuri benamius šunis veža iš vienos valstybės narės į kitą, kad perduotų juos asmenims, kurie įsipareigojo juos priimti sumokėdami pinigų sumą, kuri iš principo padengia asociacijos dėl to patirtas išlaidas.**

Parašai.